

גול גולת בטרקלין

הידרדר מצבו הבריאותי. קשה להט האמין שללא התרופות, שאותן חייב יואל לבלוע, מרים וראובן כרמלי מנסים להשלים עם האפ- שרות שבנס אינו חי עוד. שבוע לפני העלמו

יכול הילד לחיות. כשחלפו חודשיים והמיסטר לא הצליחה למצוא את בנם, ורוב האיציטפילים חזו שילדום מת. יצר האב גולגולת מחומר. הוא הניח אותה על השולחן בסלון ביתו, ומביט בה שעות כדי להתרגל למראה שיחגלה אליו כשבנו ימצא.

„מילאתי קערה במים והעלתי את נישמתה של נאוה. במים ראיתי רק ראש. סלעים וחוליים. ניסיתי לשאול מי חטף אותה, אבל היא לא ענתה לי.“

„לגיוקי הבלש לא נתתי להיכנס לחדר, בזמן שדיברתי אל הילדה. רק יוסי ראה את זה. אני מרשה רק לבן-מיספחה אחד לשבת מולי בזמן שאני מדברת עם מלא- כים. למי שמתעקש מאוד, אני מרשה ל-“

כממתיקת-סוד לכתבת העולם הזה, שהת- חזתה כקרובת מיספחה של נער שנעלם מבתו.

אך עם לקוחות-בכוח אין היא חוששת לחלק את סודותיה — סודות-המדינה. „עוד לפני שמצאו את החלקים של נאוה אלמליח, ידעתי שימצאו את הראש בים.“

„יומיים קודם באו אלי יוסי, האח של נאוה, יחד עם הבלש ג'וקי. פתחתי קל-“

שמואל, קוסמטיקאית שעברה הסבה מיקצועית, „ראתה“ בחלום את נאוה רזי ככת על גבי אופנוע, שהיה נהוג בידי גבר. שושנה שלום, המכנה עצמה אסי טרולוגית, השתוקקה להוכיח שיש לה היכולת למצוא את הילדה. היא מיהרה לבשר על כך לאחיה של נאוה, יוסי, האח, ביקש ממנה פרטים נוספים. החזיר למת הצליחה להיזכר כי ראתה גם ש- קסדת הרוכב נפלה לתעלה בצד הכביש, סמוך לתחנת-הדלק שבכביש גזה.

אנשים שפגעה בהם טרגדיה, אקדמאים וחסרי-השכלה, צעירים וזקנים, למצוא מיפלט בעולם האשליות. הם קהל לקור חות מצויין, המוכן לשלם כל מחיר ל- איציטפילים הטפילים — האיציטפילים. אחרי ששניים שלושה איציטפילים פונים אליהם ומציעים את שירותם, יש השוקר עים בעולם מזור זה ופותרים במסע מי- שלהם על פני הארץ לפגוש בנוספים.

מלאכים

ב-70 שקל

ר דיווח לעיתונאים, ביום שבו נמצאה נאוה אלמליח נודע, בין ה- שאר, שבמהלך ימי החיפושים אחרי ה- ילדה התקבלה במקד הודעה שהיא נר- אתה בגיבעת-שמואל, בקירבת בית מישי- פתח כרמלי, „לא היתה אפשרות לדלות פרטים נוספים מהאיש שדיווח על כך, משום שלא ניתן היה לעשות לו היפ- נוזה.“ סיפר גיצב אברהם תורגמן. איציטפילית משכונת גיורא בגיבעת-

בלחץ המיפסחה, נאלצה המיפסחה לצאת לחיפושים באיזור. השוטרים אכן מצאו במקום, שעליו הצביעה החולמת, מימצא מרעיש: קסדת אופנוען. לידה הוצבה מייד תצפית — כך סיפר יוסי — בתיקוה שיופיע האדם שאיבד אותה. אך לשווא.

שושנה שלום, יוצאת עיראק כבת 40, ששיערה צבוע בחינה, אינה מוכנה ל- שוף עצמה לפני עיתונאים. „חבל שאיני יכולה לספר לכל העולם על הצלחתי. אני עובדת עם המיפסחה ועם שרותי- הביטחון, לכן אסור לי להישף.“ סיפרה

מבטיח אליהו עמנו ממושב עזריקס לאבי הילד. ראובן התבקש לחזור שנית ביום כוחותיו. אליהו מצהיר שהוא עושה מצווה.

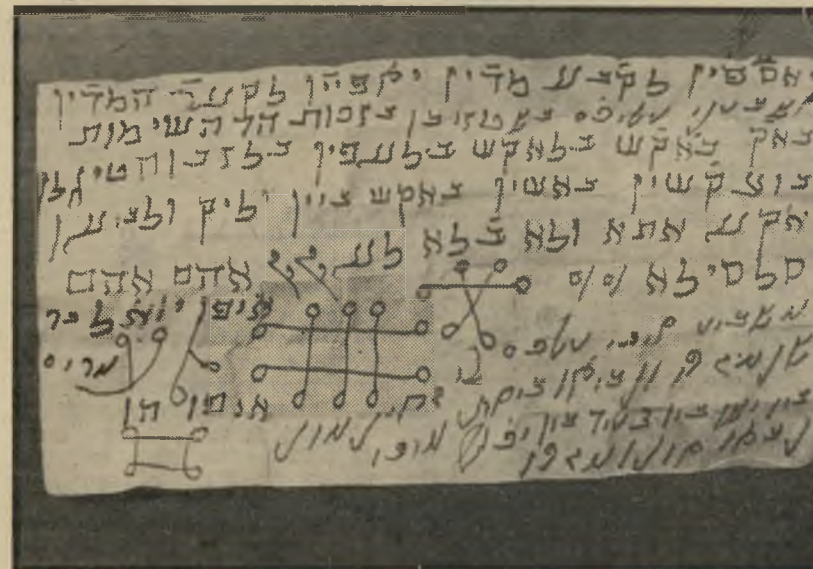
„אני אמצא אותו!“

בהיר, כי רק אז יוכל אליהו להפעיל את

פיה, ומייד ראיתי שהילדה מתה ושחתכו אותה לחלקים. לא סיפרתי ליוסי את כל מה שראיתי, כי פחדתי מהתגובה. אמרתי רק שהילדה מתה.“

יוסי (29) לא הירפה. עבר כבר שבוע מאז נעלמה אחותו, והוא דרש תשובות ברורות יותר תמורת כספו. הוא רצה לדעת היכן לחפש. שושנה נאלצה לנקוט באמצעי שהיא משתמשת בו רק בעיתות- חירום.

המופיע על גבי הנייר המגולגל, שנמסר לראובן כרמלי על-ידי אליהו עמנו, אמור לשמש קמע ישיייע במציאת הילד. לא ניתן לפענח את כתב הסתרים, דג בפינה השמאלית מופיע בבירור שם הילד האובד.

כתב ציפון

לא ניתן לפענח את כתב הסתרים, דג בפינה השמאלית מופיע בבירור שם הילד האובד.